

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-47/98
Пале, 2.7.1998. године**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске, у грађанском вијећу састављеном од судија овог суда и то: Бајагић Здравка као предсједника вијећа, Бајић Петра, Ђуровић-Дакић Биљане, Нинић Јанка и Драшковић Неђе, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице Г. Т. из Б. Л., коју заступа К. С., адвокат из Б. Л., против туженог М. М. из Б. Л., М. Б. 76, ради развода брака и повјеравања на чување и издржавање малодобне дјеце странака, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Б. Л. број Гж-589/97 од 16.9.1997. године, у сједници вијећа одржаној дана 2.7.1998. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Б. Л. број П-И-627/96 од 1.4.1997. године, разведен је брак парничних странака закључен у Бањој Луци 18.4.1987. године, и млдб. дјеца странака С. и К. повјерени су на чување и васпитање тужитељици и тужени обавезан да на име свог доприноса за свако дијете плаћа по 15% од личног дохотка који остварује у предузећу у којем је запослен почев од 5.6.1996. године па убудуће све док за то постоје законски услови, или до друге одлуке суда, док је одбијен противтужбени захтјев туженог којим је тражио да се млдб. дјеца странака повјере њему на чување и васпитање.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Л. број Гж-589/97 од 16.9.1997. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Благовремено изјављеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду у дијелу којом је одлучено да се млдб. дјеца странака С. и К. повјере тужитељици на чување и васпитање, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се обје нижестепене пресуде у побијаном дијелу укину и предмет у том дијелу врати првостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се о поднесеној ревизији изјаснио Републички јавни тужилац (чл. 390 став 3 Закона о парничном поступку).

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице којом је тражила да се разведе брак закључен 18.4.1987. године у Бањој Луци са туженим, и да се млдб. дјеца странака С. и К. повјере тужитељици на чување и васпитање уз обавезу да тужени плаћа мјесечно 15% за свако дијете од личног дохотка који прима у предузећу гдје је запослен, почев од подношења тужбе 5.3.1996. године па убудуће, док за то постоје законски услови, или до другачије одлуке суда, као и захтјев из противтужбе туженог да се млдб. дјеца странака повјере њему на чување и васпитање.

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио, да су парничне странке 18.4.1987. године у Бањој Луци закључиле брак у којем су стекли млдб. дјецу С. рођену 29.3.1989. године, и К. рођен 28.8.1994. године, да је од почетка трајања брака између странака долазило до свађа које су почетком 1996. године резултирале прекидом брачне заједнице, да се млдб. С. налазила код

тужитељице, а млдб. К. код туженог, да је Центар за социјални рад у Б. Л. предложио суду да се обоје дјеце повјере тужитељици на чување и издржавање, јер да су у таквој животној доби да им је брига и љубав мајке најпотребнија за њихов даљњи нормалан развој.

Полазећи од наведеног утврђења, а посебно од узраста млдб. дјеце странака С., старе 8 година, и К. старог 4 године, као и од околности које су судови утврдили у току поступка да тужитељица живи у кући њених родитеља гдје има довољне услове за чување и издржавање њихове дјеце, нижестепени судови су правилно примијенили материјално право када су обоје млдб. дјеце повјерили тужитељици на чување и издржавање. Без значаја су околности на које тужени у ревизији указује, да су имовинске и стамбене прилике код родитеља тужитељице гдје она станује, далеко слабије него прилике код родитеља туженог гдје он има на располагању читав спрат куће, као и да је млдб. К. више везан за њега него за тужитељицу као мајку.

Слабији економски услови код родитеља тужитељице гдје она живи, насупрот бољим условима код родитеља туженог гдје он живи, а нити онај да млдб. К. сада живи са туженим, нису од одлучног значаја да се обоје дјеце повјере туженом, а не тужитељици као мајци, јер тужени губи из вида чињеницу да у старосној доби млдб. С. и К. (8 година, односно 4 године), по природи ствари тужитељица као мајка може више пружити у њиховом психофизичком развоју, а што је уосталом утврђено на основу налаза Центра за социјални рад у Б. Л. чији налаз приговором туженог у току поступка није доведен у сумњу.

Ако убудуће и доше до измјене услова и околности код туженог на боље у односу на садашње услове и околности живљења код тужитељице за развој њихове дјеце, могу довести до доношења другачије одлуке након што се затражи измјена одлуке о повјеравању дјеце тужитељици на чување и издржавање (члан 92 и 93 Породичног закона).

Тужени у ревизији указује и на битну повреду одредаба парничног поступка, па у вези овог приговора треба рећи слиједеће, да је поступак пред нижестепеним судовима проведен у складу са одредбама Закона о парничном поступку, а посебно још ваља указати на недвојбену околност да није остварена битна повреда одредаба парничног поступка у смислу прописа члана 354 став 2 тачка 10 Закона о парничном поступку. У односу на овај ревизијски разлог горња констатација је довољна с обзиром да ни ревидент, а што је био дужан, како то све произилази из прописа члана 386 Закона о парничном поступку не наводи конкретну повреду одредаба парничног поступка, нити ону апсолутну, ни ону релативно битног значаја.

С обзиром на изложено, ваљало је ревизију туженог одбити као неосновану и одлучити као у изреци (чл. 393 Закона о парничном поступку).

Предсједник вијећа
Бајагић Здравко

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Братић Душанка